

מסורת הש"ס

(א) ונמסר: כדרכי, וכן גי' הא"ש דר"ן, (ב) ונמסר: על זה תמלא בעינין ה' ה' ד"ה ונמסר ר"מ, (ג) ונעיל: מנ: וע"ש חס"ד ד"ה קפ"ד, (ד) ונמסר: חס"ד, (ה) ונמסר: חס"ד, (ו) ונמסר: חס"ד, (ז) ונמסר: חס"ד, (ח) ונמסר: חס"ד, (ט) ונמסר: חס"ד, (י) ונמסר: חס"ד, (יא) ונמסר: חס"ד, (יב) ונמסר: חס"ד, (יג) ונמסר: חס"ד, (יד) ונמסר: חס"ד, (טו) ונמסר: חס"ד, (טז) ונמסר: חס"ד, (יז) ונמסר: חס"ד, (יח) ונמסר: חס"ד, (יט) ונמסר: חס"ד, (כ) ונמסר: חס"ד.

הנהגות הב"ח
(א) ר"ש ד"ה ונמסר: לפיין תרומה כגב כ"ה כר"ש שבלאס:

מסכת ר"ש
נקטין: מסורת מאבותינו מסנה מרעוטי: עירובין ה"ג.

אלו טרפות פרק שלישי הולין

נג.

עין משפט
נר מצוה

קפה א מ"י פ"ה מלכות שמיטה ה"ה פתג ע"ש סג טושי"פ י"ד סתן ט ספיק ג:
קפו ב ג מ"י שם הלכה ד טושי"פ שם פ"ה ח:
קפו ד ה מ"י שם הל"ז טושי"פ שם פ"ה י:
קפה ו מ"י שם טושי"פ שם פ"ה י:
קפט ז מ"י שם טושי"פ שם פ"ה י:
קע ח מ"י שם הל"ח טושי"פ שם פ"ה י:
קעט ט מ"י שם הל"ט טושי"פ שם פ"ה י:
קעב י ב ג מ"י שם הל"ח טושי"פ שם פ"ה י:

יש דרוסה לחתול או לאו כו'. הרב ר' יצחק כ"מ מפרש דכל הני נעויות הוי כזמה וזמנין דפעס ראשונה היה עוסק בעופות ושאלו אם יש דרוסה לחתול ויש דרוסה לחתול אם לאו והשיב לו אפילו לחתול אין דרוסה ושבו היה עוסק באימרי רכבי ושאלו אם יש דרוסה לחתול אם לאו והשיב לו אפילו לחתול אין דרוסה ושאלו היה עוסק בגדיים וטלאים ושאלו חולדה ומתול יש להם דרוסה או לא ושאלו לחתול יש דרוסה ולא לחולדה וכן היה מפרש ההיא עובדא דשבת פ' מולין ודף קמ"ח. וש ד"ה בעל גבי כילה מהו אמר לו אף מהו אסורה מטה מהו א"ל אף כילה מותרת כילה ומטה מהו א"ל כילה אסורה ומטה מותרת ולא קשיא כו' ועוד י"ל דכל הנך הוי דפעס אחת כחמלה שאלו יש דרוסה לחתול או לאו א"ל אחת שאלו סתם יש דבר שאף לחולדה יש דרוסה והדר כפי מיניה אם לחולדה יש דרוסה ככל מקום וא"ל אף לחתול פעמים שאין דרוסה והדר כפי מיניה כיון דזה וזה פעמים יש דרוסה ופעמים שאין דרוסה שיהי סן או לאו אמר לו יש דבר דלחתול יש דרוסה ולחולדה אין דרוסה וכענין זה יש לפרש ההיא דשבת: שאר עופות טבאים

יש להן דרוסה או אין להן דרוסה. הן דרוסה היינו לשדי זיהריה כי שלף ואין זה כי ההיא דלקמן (טו). דכל עוף הדורס טמא אדורי מסוימי טמא ומהא ולא מנעוה ליה הכא אלא בעופות טמאין אבל פשיטא דאין דרוסה לטורקים: ובא מעשה לפני חכמים ואמרו יש דרוסה. ו"ל"ת ולישני ליה דהכא רחל קטנה הימה ורז כהנא איברי בלימי רכבי וי"ל דא"כ מאי איראי דנקט רז כהנא שועל אפילו לחתול נמי:

ובא מעשה לפני חכמים ואמרו אין דרוסה. ו"ל"ת ולישני ליה דהכא רחל גדולה הימה וכן נשמע מדלא נקט טלה וי"ל דא"כ לא הוה רז דימי משמעט שום מדוש כהני מעשה דאפילו לחתול אין דרוסה כדכרבי: קא שמשע אן דבהרי דשי"ף שדי זיהרה. יש שטעוין להמיר לשחוט כשהנין שוכני ע"ג העוף ולא הסור רגליו עריון דלכתי לא שלף ולא שדי זיהרה ואסור לעשות כן דכשהנין רוקף אחר העוף ולכודו מכחו כמה פעמים כרגליו וזרסי ושלף כמה זמנין: רוב אריות הורסיב. ו"ל"ת אפילו אם ממלא לומר דלפורן זה מממת חיובך אחת מ"מ אפילו בשאר שורים שאין בהם לפורן היה לנו לחוש כיון דרוב אריות שזין השורים דורסין וכסמון נמי דקאמר אצי"ל אבל מקום לפורן מיישנין למה לי מקום לפורן כלל ואומר ר"ת דהיי פירושו רוב אריות דורסין ולומר ראיון לדרוס שהן בריאים ודורסיס ומעטין מולין ואין דורסיס ורוב אריות הדורסיס שהם בריאים אין

אף לחולדה. שהיא קטנה הימנו יש דרוסה וכ"ש לחתול: אף לחסול. שהוא גדול אין דרוסה וכ"ש לחולדה. ולקמיה מתלפין לה: באימרי רכבי. ככהמה דקה ס"ל אין דרוסה לחתול כדאמר רב לעיל (דף נג): ככהמה מן הולא ולמעלה: בגדיים וטלאים. דקיס מאל: שאר עופות טבאים. חוק מן הגם והנך: והא אן חסן ודרוסה הנין בעוף דרק. מכלל דשאר עופות אפילו בעוף הדק לא: כדכרבי מניה. א"ו אפ"ה עוף הדק הוא: כ"ס היני. שם מקום: ביד. שהכחו כידו: רגל. אחרונה: אבל טן לא. דאין ארס החיה כשיניה: עלא מדעת. דמיון דשלא מדעת נפל כיון מן הגג על הכמהה אע"פ שנתקעה לפירו כגבה אין משלך כה ארס: לאחר מיסה. קס"ד שמת הארי ואחר כך נפל על הכמהה: דדריס. מחיים ולא הספיק לשלף לפורט ממנה עד שפסקו את ידו ומימה דקאמר מיתה האבר שנמתך: דשליף. כשחולן ומולא לפירו מגבה: ונמלא לפורן. (א) מלוקה כגב: רוב אריות דורסין. כלומר ג"א אע"פ שרוב אריות דורסין וקיס לן שכל הדורס אין לן אחד בנה שמשמע לפירו: נחמך. השור והפורן זו כותל הימה: רז לטעמי. לקמן: מקום לפורן. שלא נשמע ולא נמלא שם האפורן אלא מקומה וממה נוכח כשור: לה. שהיה זה דס:

עבדא דמשמטא. ושמה דרס: כדלא דפוטוסי. שטומדות כגב השור כסדר שהן סדורות ביד הארי: אימר כלכל. והא אמרינן אין דרוסה לחתול דאין לן ארס: על. ארי בנייהו ישש שס: שלמה שוי. עשה שלום עמהם כדרך כמה מיות ששעות מרצות וגדלות עם בני אדם ובנמות ואין מוזיקין: נח רימסי. כהני ולא מיישנין לדרוסה כנחמיה: מעויל. טהס: מקרקין. גועות. דלשון עקת ארי לחוד ולשון עקת כל כהמה לחוד כמו בלשון עכרית טהס (אריד) וגועה לשורס) וערוג לליל) ונהל לסקו ופסוקי לעופותי ומרן נכלגו): אהרדי

ארי שנכנס לבין השורים ונמצא צפורן בגבו של אחד מהן אין חוששין שמה ארי דרוס מאי טעמא רוב אריות דורסין ומיעוטן אין דורסין וכל הדורס אין צפורנו נשמטת וזאת הואיל וצפורן יושבת לו כגבו אימר ככותל נתחכך אדרבה רוב שורים מתחככין ומיעוטן אין מתחככין וכל המתחכך אין צפורן יושבת לו כגבו וזה הואיל וצפורן יושבת לו כגבו אימר ארי דרוס איכא למימר הכי ואיכא למימר הכי אוקי מילתא אחזקיה הו"ל ספק דרוסה ורב לטעמיה דאמר י"אין חוששין לספק דרוסה אמר אבי לא אמרן אלא צפורן אבל מקום צפורן חוששין וצפורן נמי לא אמרן אלא אחת אבל יבשה עבדה דמישמתמא ולחה נמי לא אמרן אלא חדא אבל תרתי ותלת חיישין והוא דקיימא בדרא דסיחופיה איתמר רב אמר אין חוששין לספק דרוסה ושמואל אמר י"חוששין לספק דרוסה דכולי עלמא ספק על ספק לא על אימא לא על ספק כלבא ספק שונרא אימא כלבא על שתיק ואיתוב בנייהו אימר שלמא שוי יקטע רישיה דחד מונייהו נח מריתחיה איהו קא מעויל ואינהו קמקרקין בעותי קא מבעתי אהרדי

לפורן נשמטת מהן חו הואיל ופורן יושבת לו על גבו מסתמא האי ארי חולה הוא ולא מממת דרוסה כלא לפורן זה לנפן אלא כותל נתחך והיה הארי שוכן אלא כותל נתחכך השור ככותל נתחכך וישנה לו כגבו אימר ככותל נתחכך אדרבה רוב שורים מתחככין ומיעוטן אין מתחככין וכל המתחכך אין צפורן יושבת לו כגבו וזה הואיל וצפורן יושבת לו כגבו אימר ארי דרוס איכא למימר הכי ואיכא למימר הכי אוקי מילתא אחזקיה הו"ל ספק דרוסה ורב לטעמיה דאמר י"אין חוששין לספק דרוסה אמר אבי לא אמרן אלא צפורן אבל מקום צפורן חוששין וצפורן נמי לא אמרן אלא אחת אבל יבשה עבדה דמישמתמא ולחה נמי לא אמרן אלא חדא אבל תרתי ותלת חיישין והוא דקיימא בדרא דסיחופיה איתמר רב אמר אין חוששין לספק דרוסה ושמואל אמר י"חוששין לספק דרוסה דכולי עלמא ספק על ספק לא על אימא לא על ספק כלבא ספק שונרא אימא כלבא על שתיק ואיתוב בנייהו אימר שלמא שוי יקטע רישיה דחד מונייהו נח מריתחיה איהו קא מעויל ואינהו קמקרקין בעותי קא מבעתי אהרדי

בל הדורס אין הצפורן נשמטת. האי כל לאו לוקא וכן כל המתחכך דנסמון אלא לומר רוב הדורסין רוב המתחכך פ:
שקפא

שיטה מקובצת

א) ברבנן מ"י פ"ה מלכות שמיטה ה"ה פתג ע"ש סג טושי"פ י"ד סתן ט ספיק ג:
קפו ב ג מ"י שם הלכה ד טושי"פ שם פ"ה ח:
קפו ד ה מ"י שם הל"ז טושי"פ שם פ"ה י:
קפה ו מ"י שם טושי"פ שם פ"ה י:
קפט ז מ"י שם טושי"פ שם פ"ה י:
קע ח מ"י שם הל"ח טושי"פ שם פ"ה י:
קעט ט מ"י שם הל"ט טושי"פ שם פ"ה י:
קעב י ב ג מ"י שם הל"ח טושי"פ שם פ"ה י:

רכינו נרשום

שאר עופות טמאין. כלומר דרוסה הנין חזוין כמתחין שאר עופות טמאין יש להן דרוסה: לאפוקי רגל דלא. כלומר של אחריו: אלא מדעת. כלומר שרעמו לדרוס אבל שלא מדעת אין חשבו דרוסה: קב"ל בהדי דשליף שדי זיהרה. כלומר כהרי דשליף ידו שבהמה ובהדי דשליף כזר (וכזר) ידו מתה: אוקי מורא אחזקתיה. כלומר ואין חוששין: ולא אמרן אלא צפורן. כלומר שנמצא צפורן כגבו של אחד מהן ולא ידעי אי נתחכך אי ארי דרוס ושמשט צפורנו דאין חוששין לספק דרוסה. אבל מקום צפורנו כיון כלומר אם נמצא מקום צפורן על גבו ודאי חיישין: אלא בלחה כלומר שהצפורן לחת דאמרו אי דרוסה הנה והצפורן לחת לא הוה מישמטא אלא דאי ככותל נתחכך: והוא דקיימן כדרא דסיחופיה. כלומר דקיימן בשורת אצטעוילי: ספק על ספק לא על. כלומר ספק על זאב בין בהמות ספק